

CUM POT SĂ BIRUIESC?

(How Can I Overcome?)

25. 08. 1963

Jeffersonville, Indiana - SUA
W. Branham

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune!

Tată ceresc, noi Îți mulțumim pentru dreptul de a ne putea strânge în dimineața aceasta ca să ascultăm Cuvântul. Noi cerem acum ca Duhul Sfânt să ne împărtășească ceva ce ne-ai pregătit și ne-ai dat, pentru ca să putem părăsi locul acesta de rugăciune cu bucurie în inimă. Noi dorim ca puterea cea mare a eliberării Tale, Doamne, să-i elibereze pe cei captivi și să ne descopere ceea ce a fost, ce este și ce va mai veni în curând. Noi Îți mulțumim pentru toate aceste lucruri. Noi Te rugăm să ne binecuvântezi în timp ce privim în Cuvântul Tău, ca atunci când vom pleca de aici să putem spune: "Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum?"

Binecuvântează astăzi pe fiecare credincios, pe fiecare predicator, indiferent unde se află, pe robii Tăi care se luptă pentru acest adevăr al Tău, predicând. Răspunde la rugăciunile lor pentru bolnavi, vindecă trupurile celor bolnavi și suferinzi, Doamne; noi Te rugăm ca Tu însuși să cauți printre oameni sămânța aleasă dinainte.

Doamne, lucrează și ieși-le înaintea, ca lumina Ta să cadă pe drumul lor, pentru că noi credem, Doamne, că este deja foarte târziu. Soarele se arată deja la apus. În curând se împlinește timpul când nu va mai fi nici o zăbavă. Timpul se va revărsa în veșnicie, iar Domnul și poporul Său se vor uni. Noi Te rugăm, o, Doamne, să fim numărați cu cei ce au fost odată cu Domnul Isus și aparțineau Miresei. Ajută-ne și astăzi să ne putem pregăti. Noi nu știm ce va aduce ziua de mâine, dar noi suntem pregătiți să primim orice ai pregătit pentru noi, Doamne. Pentru binecuvântarea aceasta Te rugăm, spre onoarea lui Dumnezeu, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Am fost foarte bucuros în dimineața aceasta când am ajuns aici și am văzut mulțimea adunată pentru acest serviciu divin. Pentru seara aceasta a fost anunțat un serviciu de rugăciune pentru bolnavi.

Acum vom deschide la Apocalipsa 3:21. Despre acest text aș putea vorbi, cu ajutorul Duhului Sfânt, timp îndelungat, pentru că este în legătură cu tot restul Bibliei. În dimineața aceasta voi vorbi despre tema: *Cum pot să birui.* Am ales această temă pentru că sunt de părere că nu trebuie să lăsăm Duhul trezirii să

adoarmă niciodată în noi. În fiecare zi să primim viață în noi. Pavel spunea că el moare zilnic, pentru ca Hristos să trăiască prin el. Niciodată nu trebuie să lăsăm trezirea să moară în noi.

Citim acum textul anunțat: *”Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”*

Ați luat aminte la făgăduința dată? “Cine va birui, va șede cu Mine pe scaunul Meu de domnie.” Asta se va întâmpla când El va împărăți. În timpul acela Hristos va governa pe tron, peste toată împărăția lui Dumnezeu.

Biserica, Mireasa Lui, va șede pe scaunul Lui și va governa împreună cu Domnul. Domnia începe de la scaunul de domnie și se întinde cât ține împărăția. În cazul acesta, în vecii vecilor. Închipuiți-vă numai!

Scopul prezenței mele nu este numai ca să avem părtășie, deși iubesc acest lucru. Cu plăcere aș veni și în casele voastre, ca să vă strâng mâinile, să vorbesc cu voi și să avem legătură frățească. Dar când venim aici, atunci venim pentru un anumit scop. Aici Și-a înălțat El tronul, pentru că judecata începe de la Casa Domnului. Este locul unde suntem corecțați. Aici ne strângem în dragoste, sub călăuzirea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt este în mijlocul nostru.

Noi suntem aici ca El să ne cerceteze, ca să vedem unde nu suntem încă pe placul Lui, ca să putem ajunge acolo unde aparținem cu sufletul. Cu aceasta vrem să ne ocupăm acum. Să ne pregătim ca să găsim ținta noastră.

Predicatorii adevărați prelucrează astfel de texte în bisericile lor, dacă observă că este necesar. Ei văd lipsurile și vorbesc în direcția aceea.

Vreau să vă spun că în timpul acesta biserica ar trebui să pășească un pas mai înainte. Sigur, nu putem trece în această dimineață prin toate aceste taine importante, dar eu sunt încredințat că vom avea timp suficient ca să spunem tot ce trebuie să știe Biserica.

Acum vorbim despre biruință. Cred că știți ce înseamnă cuvântul “biruință”.

Este ceva ce trebuie forțat pentru a fi învins. Epocii bisericii Laodicea, Duhul Sfânt i-a vorbit cuvinte de mustrare. Laodicea a fost muștrată pentru indiferență față de Hristos. Ei L-au scos pe Hristos afară din biserică. El a bătut la ușă și a încercat să intre din nou. Asta înseamnă dragoste. După ce a fost dat afară din propria Lui casă, El a încercat să intre din nou și a zis:

”Dacă aude cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.”

Biserica în general L-a dat afară. Dar fiți atenți. Aici chemarea Sa nu se adresează numai Bisericii, ci și sufletelor biruitoare - individuale. Deci, nu

Biserica, ca o unitate - altfel ar fi trebuit să scrie: ”Dacă ea biruie.” Dar acolo Cuvântul spune: ”Celui ce va birui”. Deci, persoane individuale sunt acelea care trebuie să biruie. Laodicea a meritat mustrarea dată.

Noi știm că aceasta este epoca Laodicea și ne dăm seama că este necesară o mustrare puternică și aspră din partea lui Dumnezeu. Este necesară o îndreptare puternică. Predicatorii au devenit atât de indulgenți, ca niște bunici care admit orice nepoților lor. S-a spus de prea multe ori că Domnul este un Dumnezeu bun, până se pare sau se crede că el va lăsa să treacă orice și pe oricine. Dar aceasta El nu o poate face. El este un TATĂ. Un Tată corect, care ne corectează și ne îndreaptă. Dragostea Lui ne corectează. Indiferent cât de dureros este, dragostea Lui ne va corecta. O mamă adevărată și un tată corect vor învăța și vor îndrepta pe copiii lor. Priviți numai ce se întâmplă când cedați puțin și îi lăsați să facă orice, trecând cu vederea orice.

Odată am privit un buștean care părea sănătos; era tăiat la pământ. Am sărit pe el și o bucată mare s-a rupt din el, pentru că în interiorul său bușteanul era poros și umed (putred). Îmi ziceam: ”La fel sunt și mulți creștini. De mult au devenit putrezi prin tot felul de păcate. Ei nu mai rezistă la nici o greutate, ei nu mai știu ce înseamnă asta – a birui.” Apoi am început să mă gândesc la textul acesta – **Să birui purtând viața în tine**. După ce a ieșit viața din pomul acela, el a ajuns în starea aceea. Pentru el era rău că a stat în umezeală, pentru că apa l-a ajutat acum numai pentru distrugere. Dacă cineva se dă drept creștin, dar viața lui Dumnezeu a ieșit din el, iar el nu are experiența slujirii lui Hristos cu dragoste și bucurie, dar rămâne totuși în biserică unde coboară binecuvântările lui Dumnezeu, atunci el va putrezi și mai repede.

Deci, dacă încercăm să urmăm mesajul pentru timpul acesta, atunci trebuie să trăim încontinuu viața lui Hristos. Dacă nu trăiți Cuvântul, veți rămâne fără rod, deși știți aceste lucruri, dar nu le faceți. Biblia spune: ”Cine știe să facă bine, dar nu face, săvârșește un păcat.” Dacă sunteți ruși de viața lui Dumnezeu, atunci veți putrezi, vă veți rătăci. Fiți preocupați cu tot ce este în voi ca să puteți rămâne în viața lui Hristos, pentru ca să puteți avea roadă.

Epoca în care trăim este cea mai mare din toate. Epoca Bisericii Laodicea este atât de importantă pentru că vede sfârșitul timpului și revărsarea lui în veșnicie. În epoca aceasta se fac și cele mai rele și mai oribile păcate. Acum păcatul este mai rău ca înainte. Acum este mai greu să te lupți împotriva puterii lui – a Satanei, decât în veacurile trecute. Atunci un creștin care se ținea de biserică sau de Hristos, putea să-și găsească moartea

imediat. În felul acesta ei au scăpat de multe lucruri, mergând la Domnul lor.

Dar acum dușmanul vine înăuntru în numele bisericii, iar asta este atât de înșelător. Este o epocă atât de înșelătoare în care, așa cum a spus Hristos, cele două duhuri sunt atât de apropiate, încât ar înșela și pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință. Și țineți minte, Hristos a vorbit despre cei aleși din timpul de pe urmă.

Oamenii pot trăi o viață curată, sfântă, fără păcate ca adulterul și beția, nu mint, nu joacă jocuri de noroc; ei trăiesc deasupra acestor lucruri și totuși să nu aibă viața lui Hristos în ei. Aceasta este epoca în care viața lui Hristos trebuie să se descopere în noi. Mai întâi a venit neprihănirea și botezul în apă, nașterea din nou și Duhul Sfânt, prin care vasele sfințite au fost puse în slujba Domnului. Cuvântul grecesc pentru sfințire are o dublă semnificație: curățit și pus deoparte pentru slujbă. Curățit **pentru** slujbă și apoi prin Duhul Sfânt pus **în** slujbă.

Observați ce spune Scriptura: "Când duhul necurat părăsește pe-un om, atunci umblă prin locuri pustii." Această experiență au avut-o cei ce au crezut în sfințire. Dar Isus a spus: "*Dar când se întoarce duhul necurat și găsește casa goală, dar curățită și împodobită, atunci el mai aduce încă șapte duhuri cu sine, iar omul acesta va fi de șapte ori mai rău ca înainte.*" Pentru astfel de oameni ar fi fost mai bine dacă n-ar fi primit niciodată lumina, decât să părăsească și să calce în picioare adevărul primit, răstignind pe Hristos a doua oară. Acesta este un adevăr care țintește toate bisericile. Voi știți ce vreau să spun. Casa lor a fost împodobită.

Acum câteva zile am vorbit cu cineva. Mi s-a spus că multe din grupările fundamentaliste care au crezut în sfințire (bapțiștii, metodiștii, presbiterienii) se feresc să mai vorbească despre Duhul Sfânt pentru a nu fi identificați cu pentecostalii. Ei sunt foarte atenți. Ei nu doresc să fie confundați cu cei ce vorbesc în alte limbi, deși asta vine prin Duhul Sfânt. Ce se întâmplă însă, dacă dușmanul care a fost dat afară prin sfințire vine iar și nu găsește casa umplută cu Duhul Sfânt? În starea aceasta s-au unit bisericile în Consiliul Mondial Bisericesc, prin care toți se unesc cu Roma. Acum totul devine de șapte ori mai grav decât a fost atunci pe timpul reformelor. Până acolo au ajuns și au forțat oamenii această lucrare.

Priviți epoca bisericii Laodicea, după ce a primit pe Duhul Sfânt. Prin cunoștința Duhului Sfânt, ei tăgăduiesc lucrarea lui Dumnezeu și o numesc ca ceva rău, ba chiar de la Satana. În felul acesta Domnul Isus a fost scos afară din biserică Sa. Numai în timpul bisericii Laodicea se află El afară din Biserică, încercând să intre din nou.

Mai întâi are loc neprihănirea în fața Lui, apoi sfințirea prin care se curăță locuința pentru El, iar prin botezul cu Duhul Sfânt, El vine în inimile oamenilor. Dar de când El a început să se descopere ca Același ieri, azi și în veci, ei L-au dat afară. Ei L-au dat afară pentru că s-au unit cu toții și Duhul Domnului nu corespunde cu denumirile lor. Înțelegeți aceasta? Ei L-au dat afară. Se spune: “Cu telepatia aceasta nu vrem să avem de-a face, vine de la Satana. Asta este vrăjitorie.” Ei nu înțeleg nimic. Au ochi și nu văd. Au urechi și nu aud. Vedeți, Domnul deschide ochii cui vrea El. El împietrește pe cine vrea și dă viață cui dorește El, așa spune Scriptura.

Noi știm că trăim în timpul din urmă. Vedem starea bisericii și ce o îndeamnă să fie în această stare. Dar Duhul Sfânt mustră această epocă, care L-a scos afară. Indiferent de ceea ce se întâmplă, respectați făgăduința: “Cel ce va birui.” Chiar în epoca aceasta lumească și rea este valabilă făgăduința pentru biruitori.

Noi constatăm că Dumnezeu a avut întotdeauna biruitori. El a avut biruitori în fiecare epocă. În orice epocă Dumnezeu a avut pe cineva pe pământ, Și-a pus mâinile asupra lui și l-a așezat ca martor al Său. Niciodată nu a rămas Dumnezeu fără un martor, chiar dacă a fost și numai unul singur care să biruie.

Un om învățat mi-a spus: “Frate Branham, tu înveți totul pe baza pildelor. Cum poți spune tuturor că Mireasa va fi răpită înaintea necazului celui mare?” Toată umbra (Vechiul Testament) trebuie să-și găsească împlinirea. Orice învățătură pe care o prezint aici în mod corect, are o astfel de bază - pilda. Pilda este ca umbra unui lucru care trebuie să vină. Așa ne învață Biblia. Acest om mi-a spus: “Tu te folosești de umbra Vechiului Testament. Cum vrei s-o aplici la biserica nou-testamentală?”

Acest bărbat este un învățător mare, bun prieten cu mine. În nici un caz nu pot spune ceva împotriva lui. Unui creștin nu-i stă bine așa ceva. În punctul acesta el nu este de-acord cu mine, și totuși el este prietenul meu și fratele meu. Noi luăm masa împreună. El este un om fin. Eu primesc revista lui și o citesc. El publică și articolele mele. Și eu am învățat ceva din articolele lui. El este un om mare. Dar în punctul acesta el nu merge cu mine. Eu recunosc sinceritatea lui. El nu aparține acelor care vor să oblige pe alții să creadă la fel ca el și nici el nu se însoțește cu oricine ca să asculte orice povață. El are concepția lui proprie și pentru ea se sacrifică. Eu îl respect pentru aceasta. Nici eu nu sunt de acord cu ceea ce susține el, pentru că nu o văd așa. Dar mântuirea nu este dependentă de aceasta. Este vorba de venirea Domnului. El susține că biserica trebuie să treacă prin necazul cel mare pentru a fi

curățită. Eu spun însă că Biserica Mireasă a fost și este curățită prin sângele lui Isus Hristos. Eu cred că biserica (organizația) va trece prin necazul cel mare, dar nu și Mireasa, care este organismul viu, trupul lui Hristos. V-ați alege voi o mireasă pe care trebuie s-o curățați înainte de nuntă? Mireasa lui Hristos este aleasă.

El m-a întrebat: “Cum vrei să găsești o pildă pentru asta, că Mireasa va fi răpită înaintea necazului celui mare? Eu pot să-ți dovedesc cu texte biblice că biserica va trece prin necazul cel mare.” Eu am spus: “Citește pecetea a șasea. Acolo vei vedea ce se va întâmpla în necazul cel mare. Dar înainte de asta Mireasa va fi luată de pe pământ. Ea se află atunci în mărire și nu are nevoie de nici o curățire.” Domnul Isus a spus: *“Cine crede în mine are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”* Domnul Isus a dat făgăduința că nici nu vom ajunge la judecată. El a preluat locul meu, ca în felul acesta eu să fiu absolut liber. Dacă am primit iertarea păcatelor, atunci El mi-a iertat totul ca Răscumpărător. Cum ar mai avea cineva ceva împotriva, sau ce pretenții poate să mai ridice de la mine? Este scris: “Eu sunt liber prin sângele Domnului Isus Hristos.”

El m-a întrebat mai departe: “Cum poți tu să separi mireasa de restul oamenilor? Ce fel de tablou, pildă, ai pentru aceasta?” Eu am spus: ”Foarte bine, noi putem să citim imediat Matei 27:51, ca să vedem dacă mireasa aleasă a fost simbolizată ca atare. Când a fost răstignit Domnul nostru, s-a întâmplat următorul lucru: *“Și îndată perdeaua dinlăuntrul Templului s-a rupt în două de sus până jos...”* Această lucrare a arătat sfârșitul vechii Legi, căci până atunci perdeaua a separat adunarea de Locul preasfânt al lui Dumnezeu. Numai Marele Preot, care avea ungera, putea să intre o dată pe an. Fiți atenți! Chiar Dumnezeu a rupt această perdea, pentru că nu s-a rupt de jos în sus, ci de sus în jos. Aceasta ne arată că Dumnezeu a rupt perdeaua. Oricine dorește să aibă parte de sfințenia Lui, poate acum s-o primească.

Matei 27:52-53: *“...mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră, au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea Lui, au intrat în sfânta cetate și s-au arătat multora.”* Nu biserica întreagă a iudeilor, ci numai aleșii, partea care aparține Miresei a venit în timpul acela la înviere. Deși ei aduseseră aceleași jertfe – toți au fost sub acoperirea sângelui vărsat al mieilor – dar exista o rămășiță aleasă. Acest număr ales, care credea cu adevărat, care era sincer și stabil, a avut parte de eveniment când acesta s-a întâmplat. Acum revin la cuvântul “a birui”. Rețineți aceasta: ei au fost de fapt cei ce biruiseră. În sinceritatea lor, ei au adus la vremea lor aceleași jertfe ca și ceilalți. Ei au biruit însă lucrurile acestea lumești. În mod corect, pentru ei se

făcuse iertarea păcatelor. Până în clipa aceea ei fuseseră în Paradis. Ei se odihniseră. Ei au biruit. Mulți din sfinții care erau adormiți au înviat atunci. Dacă am avea timp, am mai citi și din Daniel.

Daniel a fost ales. El biruise în viață. Lui i s-a spus: “Închide cartea. Tu te vei scula iarăși odată în partea ta de moștenire, la sfârșitul zilelor. În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău.”

Daniel, acest om al lui Dumnezeu, a văzut cum se apropie sfârșitul zilelor. Lui i s-a spus: “Vei primi partea ta de moștenire la sfârșitul zilelor.” Și el a apărut atunci. Nu tot Israelul, ci numai cei ce făcuseră parte din Mireasă. Restul poporului Israel care a trăit până atunci, va apărea numai la învierea generală. La venirea Domnului Isus vor fi acei ce au iubit cu adevărat venirea Lui, care au trăit pentru El. Ei vor fi cu El, când va apărea pe norii cerului. Adică, acei ce au murit cu adevărat în Hristos, vor învia, iar cei ce trăiesc și sunt pregătiți, vor fi transformați într-o clipeală. Restul nu va afla nimic de acest eveniment. La fel a fost și în timpul acela – mulți din sfinții Vechiului Testament au apărut atunci în sfânta cetate. Așa va fi și la răpire. Noi îi vom vedea și ne vom vedea unul pe celălalt. Restul lumii nu îi va vedea. Va fi o răpire tainică. Noi așteptăm acest timp minunat. Apoi ne vom întoarce din nou pentru Împărăția de o mie de ani. Restul din cei adormiți nu se vor scula până nu va trece această mie de ani. Apoi va avea loc învierea generală.

În prima înviere vedem pe cei 12 apostoli și pe cei 12 patriarhi. Nu am ajuns încă să trecem prin acest text, dar dacă va voi Domnul, o vom face. Orașul sfânt va avea 12 porți – Apocalipsa 21:12: *“Era înconjurat cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți și la porți doisprezece îngeri. Și pe ele erau scrise niște nume: numele celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel.”* Cei 12 apostoli sau trimiși ai acelor zile, vor ședea pe 12 scaune și vor judeca pe cei ce au refuzat mesajul predicat de ei (Apoc.21:14 și Matei 19: 28): *“Isus le-a răspuns: “Adevărat, adevărat vă spun că atunci când va sta Fiul omului pe scaunul de domnie al măririi Sale la înnoirea tuturor lucrurilor, voi care M-ați urmat veți ședea și voi pe douăsprezece scaune de domnie și veți judeca pe cele douăsprezece seminții ale lui Israel.”* Aceste lucruri sunt pe cale să se împlină!

O, ce timp este acesta în care trăim noi acum! Ar trebui să ne cercetăm ca Biserica. **În timp ce vorbim despre aceste lucruri care vor veni, vrem să ne cercetăm și pe noi înșine dacă stăm bine în credință.** Acum vrem să mai discutăm despre unii din biruitorii Domnului. Domnul Isus a comparat timpul lui Noe cu timpul nostru. Priviți timpul lui Noe, pentru că acest timp era un tip spre timpul nostru, a simbolizat și a arătat exact timpul nostru. Domnul

Isus s-a referit la aceasta și a spus: “Cum a fost în timpul lui Noe , așa va fi când se va arăta Fiul omului.” Din numărul mare de oameni, poate milioane, care au trăit în timpul potopului, au fost opt biruitori. Acești oameni au fost cu adevărat biruitori. Erau cei trei fii ai lui Noe cu soțiile lor și Noe cu soția lui. Opt persoane au biruit, intrând la timp în corabia făcută de cei ce nu au intrat. Cum au făcut ei lucrul acesta? Ei au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea au intrat ei în corabie și nu au fost surprinși de potop.

O, prietenii mei iubiți, nu așteptați până va fi închisă ușa! Isus a spus:

“Cum a fost în zilele acelea, așa va fi când va veni Fiul omului.”

Din numărul acelor care au rămas afară atunci, poate că unii au avut intenții bune pentru ziua în care au fost proorocite aceste lucruri; poate că s-au gândit că vor intra cu Noe în corabie atunci când potopul va începe. Însă potopul a găsit numai opt persoane în corabie.

Gândiți-vă cu seriozitate la asta. Nu stați fără rost afară ca să putreziți, ci grăbiți-vă și veniți repede înăuntru, pentru că ușa harului ar putea fi închisă în orice moment. Dumnezeu a avut întotdeauna o corabie de salvare. În zilele lui Noe, corabia a fost o salvare pentru urmașii lui. În zilele Legii a existat chivotul Domnului, chivotul legământului. Israel mergea în urma chivotului. Acum avem din nou o vreme ca atunci în zilele lui Noe și Lot. Și acum există o corabie de scăpare. Ea nu se află în vreă organizație, nici în faptele bune pe care le-ați face, ci: “*printr-un singur Duh, au fost botezați într-un singur trup*” și ne aflăm sub și în domeniul Împărăției Sale, prin botezul Duhului. Indiferent cât de buni sau răi suntem, în Împărăția Lui se intră prin botezul Duhului Sfânt. Aceasta este singura posibilitate ca să puteți birui. Toți cei ce se află sub acoperirea sângelui vărsat, vor birui. Altfel nu puteți să vă biruiți nici pe voi înșivă. El a biruit pentru voi. Puteți să vă încredeți în El și să fiți în odihnă.

“Cum pot să știu, frate Branham, că aparțin numărului aleșilor, al copiilor lui Dumnezeu?” Aceasta se va constata prin viața pe care o trăiți. Cercetați-vă și vedeți dacă trebuie să vă forțați și să vă autoobligați.

Dar nu încercați asta. Ar fi ca și cum ar încerca un copil mic să îmbrace un pantalon. El nu poate să facă acest lucru, chiar dacă este rugat s-o facă. El s-ar mișca încoace și încolo. El are nevoie de ajutorul mamei sale.

Sunt atât de bucuros că pot pune mâna mea în mâna Tatălui meu și să spun: “Doamne Isuse, eu nu pot nimic prin puterea mea. Ajută-mă Tu și îmbracă-mă! Eu am încetat să mai încerc.” Am lăsat totul în seama Lui să o facă. Vedeți, un copil mic, chiar dacă ar încerca de mai multe ori, el pur și simplu nu poate să facă nimic. Nici noi! Noi trebuie numai să stăm liniștiți și să-L lăsăm pe El să lucreze. Predați-vă numai Lui și spuneți: “Doamne,

iată-mă, eu sunt o nimica toată, dar eu mă predau în mâna Ta. Ajută-mă, Doamne!” Așa va veni biruința. Așa veți birui.

Mai întâi trebuie să vă biruiți pe voi înșivă – ideile voastre și tot ce sunteți și să vă predați Lui. El a biruit pentru voi. El știe cum a procedat. Noi nu știm.

În timpul lui Noe au fost opt biruitori care au intrat. Ei se aflau înăuntru când ușa a fost închisă. **Toți cei ce ascultați acum, sau cei ce veți asculta benzile mai târziu, să știți însă că timpul este foarte târziu. Chiar dacă aveți intenții bune, fiți siguri că vă găsiți înăuntru, în corabie.**

Asigurați-vă! Să nu o faceți prin eforturile proprii, pentru că nu depinde de dorința sau de umblarea voastră, ci de îndurarea lui Dumnezeu. Lăsați asta în seama lui Dumnezeu. Predați-vă Lui și pășiți în credință desăvârșită, ca Dumnezeu să poată împlini în viața voastră tot ce a făgăduit El prin Cuvânt. Nu ca să aderați la vreo denotație sau să fugiți încoace și încolo și să încercați una și alta. Predați-vă lui Dumnezeu și umblați cu El, plini de pace, liniștiți și fără întreruperi. Umblați mai departe cu El.

Asta am spus și fratelui nostru, care s-a prăbușit în fața Domnului: “Predă-te Lui! El este aici, El care știe ce ai făcut și care este motivul, El care știe totul din viața ta. El ți-a spus ce trebuie să faci”. I-am spus: “Singurul lucru care îți rămâne este să faci exact după cum ți s-a spus și să uiți trecutul. Du-te și trăiește pentru viitor în mărire și în prezența lui Dumnezeu.”

În timpul lui Daniel au fost patru biruitori care au rezistat examenului cu foc și cu lei. Și noi putem să ne așteptăm la examene și cercetări. Asta este valabil și pentru fratele nostru. Cine vine la Dumnezeu mai întâi este examinat. Cercetat cu Cuvântul. Așa ne cercetează Dumnezeu! Credeți aceasta? **Cine vine la Dumnezeu trebuie să fie examinat. Asta ne arată că numai un copil adevărat va fi cercetat. Cercetarea vine asupra voastră, iar voi puteți birui numai dacă puteți rezista încercării care a venit asupra voastră. Dacă vine o încercare peste voi, se va vedea dacă puteți birui sau nu.**

Isus a spus: “Cel ce va birui”. **Cercetarea este cel mai mare lucru care vi se poate întâmpla.** Petru a spus aceste cuvinte : “ca credința voastră să fie găsită mai de preț ca aurul care este curățit prin foc”. Este un timp de cercetare. Aceasta este o dovadă bună, că Dumnezeu este cu noi, atunci când suntem încercați, căci toți copiii lui Dumnezeu vor fi încercați și testați. Așa s-a întâmplat cu Daniel, Șadrac, Meșac și Abed- Nego .

Daniel a fost profetul cel mai mare al Bisericii – Mireasă din timpul acela. Numărul bisericii se compunea poate din două milioane, dar aici noi vorbim acum despre numărul biruitorilor. Biruitorii au avut de înfruntat o cercetare.

Orice biruitor a fost supus unei cercetări. Atunci când li s-a nege ceea ce spune Cuvântul că altfel vor fi aruncați în foc, ei totuși au refuzat și au stat tari și siguri pe Cuvântul Domnului. Și Daniel a fost supus unui examen foarte aspru. Daniel 6:10: *“Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeu lui, cum făcea și mai înainte.”* Atunci apăruse porunca să fie aruncat în groapa cu lei cel care se va ruga unui alt Dumnezeu. Daniel însă a refuzat să tăgăduiască Cuvântul cu care s-a rugat Solomon înaintea lui Dumnezeu (1 Împărați 8:38): *“Dacă un om, dacă tot poporul Tău, Israel va face rugăciuni și cereri, și fiecare își va cunoaște mustrea cugetului lui și va întinde mâinile spre această casă, ascultă-l din ceruri, din locul locuinței Tale.”*

Daniel s-a bazat pe făgăduința Domnului. Acei dregători i-au întins o cursă. Eu cred că proorocul știa aceasta. Dar el umbla în smerenie. Când a venit timpul rugăciunii, el știa că acolo, la Ierusalim, se afla jertfa pe altar. Daniel nu se temea de cei ce se interesau de el, de dregătorii invidioși și înșelători ai împăratului. El a deschis fereastra, s-a pus pe genunchi, a ridicat mâinile spre Dumnezeu și s-a rugat. Acum, indiferent dacă murea sau trăia, el totuși era biruitor. Era o biruință așa de puternică, încât nici leii nu s-au atins de el. El a biruit.

Șadrac, Meșac și Abed – Nego au avut, la fel, o biruință puternică, încât nici focul nu le-a putut face vreun rău. Voi știți că este o luptă foarte grea pentru biruință, ca s-o scoatem din foc. Dar ei au avut această biruință.

Vreau să mai pomenesc aici un alt caracter. În zilele lui Lot, despre care a vorbit Domnul Isus, au existat trei biruitori – Lot și fiicele sale. Nici măcar nevasta lui nu s-a aflat printre ei. Ea a plecat pe același drum cu ei. Asta era bine. Dar ea a privit înapoi. Și aceasta vreau să subliniez acum. Mulți dintre voi v-ați decis la drum, ați părăsit totul ca să luați poziție, **după ce ați**

cercetat Scriptura și ați văzut că acesta este adevărul. Ați văzut și lucrarea puternică, legitimată a lui Dumnezeu. Nu ceva ce ar numi cineva legitimare, ci acea legitimare care a fost prevăzută în Scriptură; asta s-a întâmplat aici.

Lot a văzut care este adevărul. La fel și voi v-ați decis să ieșiți din Sodoma, ați părăsit organizațiile, denominațiile. Ați părăsit lucrurile care v-au ținut legați de dogme și doctrine, ca să-L urmați pe Hristos prin puterea Duhului Sfânt. El se legitimează singur pe baza cuvântului scris. Cu alte cuvinte, **voi ați primit Cuvântul și Biblia în locul dogmelor și doctrinelor.** Voi vreți să-L urmați pe Domnul.

Voi știți că soția lui Lot a făcut același lucru. Ea a pornit la drum împreună cu

soțul ei, cu copiii ei, cu neamul ei. Dar ea nu a primit și nu a făcut lucrul acesta din inimă. Ea iubea încă lumea. Este posibil ca voi să porniți la drum, dar lumea să zacă încă în voi. Vedeți, ea nu a biruit. Deși era pe drumul cel bun, lumea din urmă a atras-o și ea a devenit o stâncă. Ea a privit încă odată, bine, înapoi. Asta a fost fatal pentru ea. Eu vă sfătuiesc să nu mai priviți înapoi. Să nici nu mai fie în voi vreo dorință după aceste lucruri. Mergeți mai departe. Priviți spre Golgota și pășiți spre Hristos.

Ea făcuse un început, dar nu a biruit. Ea, de fapt, părăsise organizația din Sodoma, a ieșit împreună cu Lot, dar a mers înapoi, poate pentru ca să-și taie părul. Înțelegeți ce vreau să spun. Ea a mers înapoi, ea nu a rezistat la examen. Ea a privit înapoi ca să vadă ce fac ceilalți rămași acolo. Ea a lăsat în urmă prieteni buni și s-a gândit: "Poate că aceasta este doar o mișcare mică, despre care nici nu știu dacă este calea cea bună sau nu, pentru că numai omul acesta spune aceste lucruri." Deși Lot era soțul ei, ea s-a îndoit de adevărul mesajului. Ea nu știa dacă descoperirea lui este corectă.

Dacă nu sunteți mulțumiți de descoperire și nu sunteți pe deplin convinși că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu puteți merge pe această cale. Trebuie să vă fie o convingere fermă. Nu ca să spuneți că alții fac așa și s-o luați drept semn bun.

Voi știți că Israelul a ieșit din Egipt. Aș putea să vă prezint aici același lucru. Ei au ieșit circa 2 milioane, dar numai 2 bărbați au intrat în Canaan, deși cu toții văzuseră lucrările lui Dumnezeu și manifestările Duhului în mijlocul lor. Ei au văzut puternicele minuni dumnezeiești în Egipt și pe drum, dar ei nu au plecat de acolo cu plăcere. Numeri 20:5: "pentru că ne-ați scos din Egipt și ne-ați adus în acest loc rău, unde nu este nici loc de semănat, nici smochin, nici viță, nici rodii, nici apă de băut."

Ei nu au biruit. Ei au ieșit doar afară. Domnul Isus a spus: "*Ei au murit în pustie.*" Ei sunt morți pentru veșnicie. Asta înseamnă că vor fi despărțiți definitiv și pentru totdeauna de Dumnezeu. Ei au murit cu toții în pustiu. Dar mai erau doi bărbați - Iosua și Caleb. Când au ajuns la confruntare, ei nu s-au uitat la mulțimea și puterea adversarului. În comparație cu locuitorii țării respective ei păreau doar niște lăcuste, dar Iosua și Caleb au strigat: "Noi suntem mai mult decât în stare ca să luăm această țară." De ce? Dumnezeu făgăduise acest lucru. Ei se bazau pe Cuvântul lui Dumnezeu și au devenit biruitori. Ei au biruit. Ei au avut dreptul să scoată Mireasa aleasă din numărul acela mare de oameni organizați și s-o introducă în țara făgăduită. Iosua și Caleb au mers în rândul din față, ca doi generali, au adus poporul la Iordan, au trecut acest râu și erau în țara făgăduită. De ce? Ei au crezut Cuvântul lui

Dumnezeu.

Mai înainte se răsculase gloata lui Core și Datan, spunând lui Moise: "El se pune mai presus de adunarea Domnului. El vrea să fie mai sfânt ca ceilalți." Asta au făcut ei după ce Domnul îl binecuvântase pe Moise în mod deosebit. Ei au spus: "Noi vom începe cu un grup de oameni, noi vom face una și alta. Noi vom forma o organizație a noastră." Dar ei au pierit (Core și Datan). Dar bărbații care posedau Cuvântul au rămas în Cuvânt și au trecut dincolo.

Nu cel ce iese este biruitor, ci cel ce ajunge la țintă. Noi am început alergarea. Depinde acum numai ca s-o sfârșim cu bine. Multe biserici au început bine, multe grupări, oameni la fel, dar numai o singură grupare va ajunge ținta. Aceștia sunt biruitorii.

Da, soția lui Lot a trebuit să mai privească o dată înapoi, gândindu-se : "Eu am acolo cunoscuți și prieteni, am fost cu ei împreună, am trăit lucruri mari. Asta nu pot să uit." Ea a fost surprinsă la fel ca acei ce se aflau afară în zilele lui Noe. Ea s-a pomenit afară, unde nu era milă, și a murit. Rămășițele ei mai sunt și astăzi acolo. Dacă veți vedea o vedere din zona Sodomei și Gomorei, veți vedea și stânca de sare. Recunoașteți deosebirea dintre stâlpul de sare și stâlpul de foc? Voi trebuie să vă decideți acum în ce direcție vreți să mergeți.

Fiți atenți! Înainte să se ridice Ioan Botezătorul, au fost șase persoane care au biruit. În fiecare epocă au existat biruitori. Atunci au fost șase la număr: Iosif și Maria, Zaharia și Elisaveta, Simeon și Ana - tot câte un bărbat și o femeie. Un tip spre Hristos și Biserică.

Să vedeți numai desfășurarea lucrării. Iosif era tâmplar, Zaharia era preot, slujitor din Casa Domnului, Simeon era prooroc și Ana era proorociță. Neprihănire, sfințire și botezul cu Duhul Sfânt. Amin. Vedeți aceasta? Este ceva desăvârșit. Șase persoane au biruit. Fiți atenți! În fiecare epocă au fost unii oameni care au biruit încercările din timpul lor. Eu mi-am notat asta. Așa a fost în fiecare epocă. Așa se întâmplă și acum.

Prin nașterea firească noi suntem niște învinși. Pe baza nașterii într-o familie bună nu putem să ducem o viață de biruitori, pentru că noi ne-am fi născut deja biruitori. Noi ne aflăm într-o lume biruită și printre oameni biruiți, care trăiesc sub dogme și organizații biruite dinainte - acesta-i adevărul. Voi trebuie să ajungeți într-un fel la biruință în viața voastră.

Este la fel ca și cu nufărul pe apă. Vreau să spun că nufărul este una dintre cele mai frumoase flori. Eu iubesc mult aceste flori, mai ales cele de pe lac. Vedeți ce strălucire au aceste flori și cum apar ele? Sămânța lor se află în pământul mocirlos din fundul lacului. Sămânța aceasta are deja totul în sine,

tot ceea ce exprimă mai târziu floarea respectivă. În creșterea zilnică ea străpunge mocirla până când va ajunge la suprafață, la lumină, unde va ajunge să se exprime în totalitatea ei.

Eu cred că așa se întâmplă cu biruitorii, care au trăit odată în păcate și au făcut lucruri care nu erau pe placul Domnului. Ei nu trebuie să se mai uite înapoi. Vedeți ce s-a întâmplat cu ei. Dumnezeu, prin alegerea Sa, a adus această sămânță la viață, pentru ca această sămânță să poată exprima ce fel de viață există în ea. Ea biruie în toate. Nimic nu se poate exprima cât timp se mai află în ascuns. Trebuie mai întâi să se nască, să apară, iar apoi această sămânță exprimă ceea ce este ea de fapt. Atunci când trăiți încă în păcat și în curvie, acest lucru nu este posibil. Din această cauză nu putea să apară floarea la suprafață. Dar sămânța era deja în noi, apoi ea s-a forțat la viață și voi sunteți acum în prezența lui Isus Hristos, în lumina soarelui nostru. Prin aceasta s-a descoperit, de fapt, ceea ce ați fost deja de la început. Vedeți ce vreau să spun? Voi ați văzut lumina. Voi credeți pe Dumnezeu. Aveți inima deschisă pentru Domnul. Voi ați crescut ca nufărul de pe apă. Domnul Isus a spus în Evanghelia lui Matei 6:28- 29: *"Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp; ei nici nu torc, nici nu țes. Totuși vă spun că nici chiar Solomon în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei."*

Priviți aceste flori - ele nu se îngrijorează, ele nu cer nimic, ele poartă frumusețea și viața lor pentru alții, pentru împodobirea altora. Viața lor se exprimă pentru ca alții să vadă frumusețea lor, care era în sămânță, pe când ea se afla în mocirlă, în mълul lacului. Străpungând mocirla, florile au ajuns să biruie. Ele au biruit tot ce le ținea acolo la fundul lacului.

Lucrurile acestei lumi au rămas în urma lor. Fără sfială ele se expun pentru a fi privite afară, oricine le poate privi. Viața lor este atât de simplă și frumoasă, încât nimeni nu poate arăta cu degetul spre ele. Vedeți, aceasta înseamnă și se numește BIRUINȚA. Nimeni nu poate acuza cu nimic, pentru că ei au ieșit din mocirla păcatului. Ei nu se mai află în mocirlă, ci au apărut la suprafață și lumină. Amin.

Voi nu puteți să le spuneți ce au fost ei odată, ci numai ce sunt ei acum. Pe urmă trec albinele pe la fiecare crin sau nufăr, spunând: "Aici este bine, este un miros plăcut, noi ne vom lua partea noastră de aici." Așa își deschide inima și un păstor adevărat. El vestește tot ce a primit din Cuvânt. El exprimă prin cuvântul vestit mărirea lui Dumnezeu. El nu este întrebat de unde vine, dar el a trebuit să biruie mai întâi, ca să fie în stare să vestească adevărul lui Dumnezeu. Așa se întâmplă cu copiii Domnului. În tinerețe au trebuit să

treacă prin multe ispite și încercări, dar au biruit în toate. Acum ei exprimă adevărata frumusețe a lui Hristos în viețile lor.

După biruință vine strălucirea lui Hristos în viața fiecărui copil al lui Dumnezeu. Fiecare din noi am ieșit la suprafață din mocirla păcatului. Domnul Isus ne-a dat o pildă cum putem birui. **Noi dorim să știm cum am putea birui.** Domnul Isus ne-a spus procedeu. **Totul se face prin SMERENIE.** El Însuși a luat un șort, a spălat și a șters picioarele ucenicilor Săi. Dumnezeu cerului S-a smerit atât de mult, iar noi numai asta nu dorim. Din cauza aceasta nu vor femeile să-și lase părul să crească. Ele nu vor să se îmbrace cum se cuvine. Chiar și bărbații se împotrivesc. Este același lucru. Ei nu vor să se smerească. Vedeți cine a fost El - Cel ce S-a smerit în continuu. **Cine este de fapt mare, se smerește singur.** Numai harul lui Dumnezeu ne face să ne smerim.

Am avut ocazia să întâlnesc bărbați cu funcții și ranguri înalte. Iar cei ce nu au decât 50 de cenți în buzunar și își schimbă numai o dată lenjeria, sunt de părere că ei ar fi cineva, deși nu sunt nimic. Eu am fost cu bărbați într-adevăr mari. Dar ei vă dau impresia că sunteți o personalitate înaltă. **Vedeți, mărirea este în smerenie. Voi, ca biserică, să nu uitați asta! Mărirea unei persoane se exprimă prin smerenie.** Nu depinde de cât de bine suntem îmbrăcați. Eu vorbesc despre smerenia în Duhul. Eu nu vorbesc despre ceea ce se vede la noi la suprafață sau ceva fabricat. Nu despre ceva ce înșeală, ci despre ceea ce este smerenie adevărată.

Domnul Isus a biruit. El ne-a spus cum să procedăm. **A birui înseamnă a rezista la încercare,** așa cum au reușit Domnul Isus și toți sfinții Săi. În mijlocul dușmanilor Săi, El a rezistat încercărilor, El a trecut orice examen care a venit în calea Lui. În fața bolilor El a vindecat ca cel ce este Mesia. În fața morții, El a readus la viață. În fața Golgotei, a morții Sale, El a biruit cu o predare desăvârșită. Conform Cuvântului, El a spus: "Dărâmați acest templu, iar Eu îl voi ridica din nou în trei zile." Așa spune Cuvântul. În prezența morții, El a biruit moartea. Ajungând chiar în mormânt, El a călcat și a biruit moartea și mormântul. **El a realizat totul prin smerenie și prin Cuvânt.** El este exemplul omului desăvârșit, singurul care vi-L luați drept pildă. El a biruit iadul, moartea și mormântul, l-a biruit pe Satana. Voi știți la ce fel de încercări a fost El supus. Biblia spune că El a fost ispitit în toate ca și noi, dar fără păcat. El nu a fost scutit de ispita băuturii, de ispita femeilor. El a fost încercat de tot ceea ce poate fi încercat un om. El a fost încercat în toate așa cum suntem și noi. El era un om și de aceea a trecut prin toate încercările, dar fără să poată fi învinuit de ceva pe drept.

A birui înseamnă a recunoaște orice înșelăciune a Satanei. Mulți oameni

cred că nu există Satana, că ar fi doar un gând, o exprimare. Să nu credeți aceasta, pentru că există cu adevărat acest Satana. El este la fel de real ca voi și voi trebuie să-l recunoașteți ca atare. Voi trebuie să știți că toate atacurile pleacă de la Satana, să știți că el vine împotriva voastră. **Ca să biruiți, trebuie să vă dați seama că Dumnezeu este în voi. Și El este mai mare și mai puternic decât Satana. Domnul care este în voi l-a biruit deja pe Satana, iar prin harul Lui și voi sunteți biruitori.** Asta se numește biruință adevărată.

Dacă priviți înapoi la faptele voastre, veți fi înfrânți. Dar pentru cei ce sunt în Hristos nu mai există condamnare, pentru că ei nu umblă după îndemnurile firii, ci după îndemnurile Duhului. Apoi veți constata că ați biruit și veți ști că toate atacurile pleacă de la Satana. Voi nu puteți spune: "Eu sunt bolnav, dar nu cred că este o boală." Dacă aveți cancer, dar nu credeți că aveți cancer, totuși asta nu schimbă cu nimic situația, și-l veți avea în continuare. Dar gândiți-vă că El este în voi și este mai tare decât cel din lume. **Trebuie să recunoașteți că Duhul Sfânt care este în voi a biruit deja toate aceste lucruri. El este în voi și prin El voi puteți birui.** Așa este, aceasta este calea arătată în Scriptură. Aceasta este biruința. La fel este scris despre biruitorii din Sfânta Scriptură.

A birui înseamnă să crezi că Dumnezeul care este în tine este mai mare decât cel care este în lume. Dumnezeul acestei lumi nu este așa de mare ca Dumnezeul cerului care este în voi. Întunericul nu poate rezista în prezența luminii. El nu poate exista împreună cu lumina, indiferent cât de întunecos a fost mai înainte. Lumina împrăștie și desființează întunericul. El nu va rezista. Chiar și întunericul cel mai adânc nu va rezista în fața luminii. Cel ce este în voi este Lumină. Cel ce este în lume este întuneric. Lumina ne-a dovedit că întunericul a fost biruit. Dacă cineva este în Hristos, atunci el știe că a biruit lucrurile acestei lumi. Nimic din lume nu se mai poate lipi de el, nimic din lume nu-l mai poate lega. El este liber. Umblați în lumină, așa cum și El este în lumină. Și sângele Domnului Isus Hristos ne curăță de orice păcat și noi avem părtașie unii cu alții.

Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume. Dacă voi vă priviți pe voi înșivă și simțiți încă remușcări vrednice de condamnare, atunci vă aflați încă în lume. Dar dacă trăiți deasupra acestor lucruri, atunci înseamnă că cel ce este în voi, Domnul Isus Hristos, v-a scos deja din întuneric.

Ca nufărul care apare din întuneric la suprafața apei, el reflectă lumina strălucitoare care era în el atunci când se afla încă în mocirla apei. Ceea ce a

fost pus de Dumnezeu de la început în sămânță și-a croit drum și a biruit - a biruit mai întâi învelitoarea, apoi mocirla și apa. A biruit totul, a fost un biruitor și a ieșit la suprafață ca să reflecte strălucirea lui Dumnezeu.

La fel se întâmplă cu fiecare credincios. Așa a fost și cu Noe. Așa s-a întâmplat cu Lot. Așa a fost și cu Moise, Daniel, Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Așa a fost cu Ioan Botezătorul, cu Zaharia și Elisaveta. Așa a fost cu Simeon și cu Ana și cu toți ceilalți. Ei au biruit mocirla din jurul lor, și-au ridicat capetele deasupra lucrurilor care-i înconjurau și au reflectat strălucirea lui Dumnezeu. Așa procedează un creștin adevărat.

Domnul Isus ne-a arătat cum se procedează. El a rezistat încercării patruzeci de zile. El a fost încercat mai mult decât orice om. Fiți atenți! Domnul Isus ne-a arătat cum putem trece fiecare examen. Cum a procedat El? Numai prin Cuvânt, cu Cuvântul. Așa a făcut El, pentru că El este Cuvântul. Domnul Isus a spus: *"Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi Cuvintele Mele..."* Vedeți, voi ați fost aduși înapoi la Cuvânt, la Cuvântul făgăduinței. Ce înseamnă făgăduința Cuvântului pentru fiecare credincios? *"Cel ce este în voi, este mai mare decât cel ce este în lume."*

Cum pot eu să biruiesc acum? Nu cu de la mine putere, ci prin Cuvântul care este în mine. Cuvântul este Dumnezeu. **Așa depășesc și biruiesc eu lucrurile acestei lumi - cu ajutorul Cuvântului care este în mine.** *"Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi Cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da."* Înghesuiți-vă cu forța în sus, până veți ajunge la țintă. Trebuie să ieșiți la suprafață.

În cele 40 de zile de încercare, El a biruit prin Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru câteva minute aș vrea să subliniez unele lucruri din timpul încercării. Satana a pornit cu trei atacuri principale împotriva lui Isus. Fiți atenți la numărul trei. Să nu uitați aceasta. Satana a încercat de trei ori, cu toată silința, să-L biruie pe Isus, dar Isus era Cuvântul. Amin. Satana a folosit chiar și Cuvântul. Dar aceste trei atacuri Domnul Isus le-a respins numai cu Cuvântul. Fiecare atac, de la cel mic la cel mare, a primit replica Cuvântului.

Mai întâi L-a încercat și ispitit, ca Isus să se folosească de marea Sa putere. Căci Isus știa că El este Cuvântul, Își cunoștea poziția. Credeți asta? El a spus: "Eu sunt Fiul omului." Satana vroia ca El să-și folosească puterea pentru Sine, ca să se hrănească singur. Isus era flămând. Când cineva este flămând, atunci este capabil de orice faptă urâtă - furt, cerșit, împrumut sau altceva. Când El a flămânzit, Satana L-a ispitit să se folosească de puterea Lui cea mare care Îi stătea la dispoziție pentru a birui și s-o folosească pentru Sine. Dar El nu a folosit puterea aceasta pentru Sine. Nu, El a folosit-o pentru

alții. Așa este. El a folosit puterea Sa pentru alții și nu pentru Sine; nu era pentru Sine, deși putea să facă acest lucru.

Vedeți ce viclean procedează Satana? El vrea să-l ascultați. Dar Isus a ascultat numai ce-l spunea Tatăl să facă. Satana a spus: "Este scris: "El va porunci îngerilor..." Isus a răspuns: "Și iarăși este scris..." Vedeți, Satana știa cine este El. Gândurile merg mai adânc decât Cuvântul scris. Vedeți, asta este inspirația. Sâmburele sau miezul lucrării se află în ea. Isus putea să facă lucrul acesta și nu l-a făcut. Domnul Isus nu a ascultat niciodată de îndemnul și propunerea Satanei. Asta trebuie să vedeți. Câteodată Satana se folosește de voi, deși voi credeți că faceți voia lui Dumnezeu, pentru că ați lucrat după îndemnul lui. Ca pildă putem să le luăm pe surorile noastre. Ele arată foarte bine așa, cu părul lung. Satana le face atente că le stă foarte bine așa, și imediat ele devin puțin încredute, puțin deasupra celorlalte. Și voi, bărbaților, știți ce vreau să spun cu asta. El poate să vă facă aceeași propunere. Asta trebuie însă să o biruiți. Gândiți-vă că voi trăiți pentru Dumnezeu cel viu. **Voi aveți o singură dorință - să fiți în Hristos. Restul nu mai contează. El preia locul întâi în viața voastră. Pe locul doi vine familia, pe locul trei sunteți voi. Dar mai întâi vine Dumnezeu. Voi sunteți pe locul trei. Voi sunteți la urmă.**

Vedeți ce putea să facă Isus? El putea să ceară de la Tatăl 12 legiuni de îngeri ca să-L apere. Dar El a zis: "*Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.*" Vedeți, El putea s-o facă, dar n-a făcut-o. El nu a acționat niciodată la propunerea Satanei. Voi i-ați auzit pe oameni spunând: "Dacă există vindecare divină, atunci cereți medicului divin să vindece. Aici este cineva bolnav, eu aș vrea să văd dacă va fi vindecat." Vedeți, este același Satana. El încearcă să vă facă o propunere. El vrea să-l ascultați pe el, în loc să-L ascultați pe Dumnezeu. Dar un slujitor adevărat al lui Dumnezeu va asculta numai Cuvântul Tatălui.

Am fost chemat de familia Stadskev, al cărei copil murise în Germania. Ei m-au întrebat dacă sunt dispus să mă duc urgent la ei. Armata Statelor Unite din Germania dorea să pună la dispoziție un avion cu reacție, care să mă ducă și să mă aducă înapoi în aceeași zi. Fratele Stadskev era pastor în armata americană din Germania. O dată cu chemarea prin telefon, soția fratelui mi-a spus: "Noi am fost de față când a fost înviat copilul acela din Mexic. Eu am văzut acolo cu ochii mei cum ai pus mâinile peste copil și cum a revenit la viață." Ea a mai spus: "Frate Branham, aceasta este prima moarte în familia noastră." Copilul acesta s-a îmbolnăvit dimineața și a murit după-amiază. Unii au prorocit chiar că acest copil va fi înviat. Eu am spus serei Stadskev care

m-a chemat: "Asta este foarte frumos, ceea ce-mi spui, dar eu vreau să aflu în primul rând ce va spune Dumnezeu." M-am dus în pădure pentru a mă ruga și m-am întors abia în dimineața următoare. Dar Domnul nu mi-a arătat nimic. Sora aceasta a sunat între timp de două ori. Medicul fusese de acord ca acel copil mort să rămână în spital până când se va lua o hotărâre. Între timp fratele Stadskev vorbise cu maiorul de aviație. Ei erau de acord să mă ducă cu avionul. Avionul era pregătit să mă ducă în Germania, în orașul Heidelberg. Eu am spus: "Da, precis, Dumnezeu poate să învie copilul, dar mai întâi vreau să aflu voia Lui." Eu m-am rugat toată noaptea, dar nu s-a întâmplat nimic. Când era să intru în casă la mine, eu m-am uitat în sus și am văzut lumina deasupra ușii mele. Glasul Domnului a vorbit: "Să nu te duci la copil, pentru că mâna Domnului a lucrat". Apoi m-am dus la telefon și am spus: "Soră Stadskev, înmormântați copilul. Totul s-a întâmplat după voia Domnului. Dar voi nu puteți înțelege lucrarea Lui acum."

Mai târziu, referitor la acest caz, un preot lutheran a scris următoarele: "Eu respect acest procedeu prin care fratele Branham așteaptă decizia lui Dumnezeu, înainte ca să facă sau să spună ceva." Asta este.

Țineți tare la hotărârea lui Dumnezeu, indiferent ce vor spune alții și nu ascultați propunerea Satanei. Când Satana spune: "Botezați-vă în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt", atunci replicați-i cu Cuvântul lui Dumnezeu care se referă la botezul biblic și nu ascultați propunerea lui, pentru că Dumnezeu a descoperit totul în mod corect. Când Satana vă spune: "Tu ești un om bun sau o femeie bună tu nu trebuie să iei lucrurile chiar așa", refuzați îndemnul lui. Rămâneți întotdeauna la ceea ce spune Cuvântul, indiferent despre ce se vorbește. Exemplul cel mai bun ni l-a dat Domnul Isus, când Satana și-a îndreptat atacurile împotriva Lui.

La atacul următor al Satanei, el dorea ca Domnul să se folosească de puterea proprie pentru Sine, ca să se scoată pe Sine în evidență. Dar, vai, cum reușește Satana aici, cu unii slujitori care își acordă toată importanța, ca să arate ce putere le este supusă! Ei spun: "Slavă lui Dumnezeu, Aleluia, noi suntem în stare ca să eliberăm." Ei pretind că și ei sunt în stare de ceva. "Vino aici, pe streășina Templului", l-a spus Satana. Observați sub ce formă a încercat Satana aici pe Domnul. Cu alte cuvinte, el a spus: "Dacă vrei să fii ceva în fața poporului, atunci aruncă-Te jos de pe streășină. Eu îți dau textul biblic pentru asta, pentru că este scris: "El va porunci îngerilor să vegheze asupra Ta, și ei Te vor lua pe mâini, ca nu cumva să Te lovești cu piciorul de vreo piatră." Satana dorea ca Isus să îndrepte toată atenția spre Sine și să-și arate toată autoritatea. Nici un slujitor adevărat nu va face așa ceva.

Dacă vedeți vreodată că cineva vrea să se ridice mai pe sus, atunci gândiți-vă că ceva este în neregulă în viața acelui om. Dumnezeu nu vrea așa ceva. Domnul Isus ne-a dat exemplul trăirii. El putea face lucrul acesta, dar nu l-a făcut. Nici un slujitor adevărat nu se va pune pe sine în față și nici nu se va folosi de puterea lui Dumnezeu ca să se înalțe mai presus de ceilalți. Cred că vă amintiți de ceea ce a făcut Moise. Dumnezeu i-a dat putere ca să facă tot ce voia și a făcut din el un prooroc. El însă s-a dus a doua oară la stâncă și a lovit-o. Asta era împotriva voinței lui Dumnezeu. Dumnezeu spusese: "*Vorbește stâncii*", nu să lovească a doua oară stânca. El nu trebuia să strice această lucrare care simboliza lucrurile viitoare. Stânca trebuia lovită numai o singură dată. Stânca era Cuvântul.

Când el a lovit stânca prima dată, a apărut apa. Dar pe urmă, ei au avut iarăși nevoie de apă și Domnul a spus: "Du-te și vorbește stâncii." Stânca era lovită deja. **Prin procedura sa, Moise a trezit impresia că Cuvântul nu ar fi suficient de puternic și ar mai fi nevoie de ceva.** Moise s-a dus și a lovit stânca, dar apa nu a apărut. El a lovit-o a doua oară și apa a țâșnit din stâncă.

Dumnezeu a vorbit astfel lui Moise: "Tu te-ai proslăvit singur în fața poporului. Tu te-ai folosit de puterea Mea, în loc să Mă proslăvești pe Mine în fața poporului. De aceea, nu tu vei duce adunarea aceasta în țara pe care i-o dau." Moise a vrut și a avut voie să privească țara de departe, dar nu a avut voie să intre în ea. Nu s-a mai ridicat niciodată un prooroc ca Moise. Asta o știți și voi.

Când a dus Satana pe Domnul pe streășina Templului, el a spus: "Aruncă-Te jos!" Dar Domnul a răspuns: "Este scris - să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău." El a întâmpinat toate atacurile Satanei cu Cuvântul. Nici un slujitor adevărat nu va încerca vreodată să facă ceva de la sine, nici nu va demonstra ceva prin puterea lui Dumnezeu. Oricine va face însă lucrul acesta, va pierde; dinainte a pierdut.

La al treilea atac, Satana l-a oferit lui Isus toate împărățiile lumii. El a spus: "Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție." Cu alte cuvinte: "Ele îmi aparțin și eu pot să le dăruiesc cui vreau eu. Eu vreau să-Ți dau totul." Vedeți voi, el a oferit totul, dar fără cruce. Dacă Isus ar fi primit, noi toți am fi fost sortiți pierzării. El putea să aibă împărăția, dar El a urmat în totul voia Tatălui. A fost foarte greu. El a fost încercat ca să facă uz de libertatea Sa și să devină împăratul acestei lumi, dar fără cruce. Dacă El ar fi făcut asta, atunci toți aleșii Săi ar fi murit. Satana l-a făcut cu plăcere această ofertă, dar Isus a spus: "Pleacă, Satana!" El nu a primit oferta. El a venit, El a suferit, El a pășit pe drumul cel greu și aspru al prigoanei care duce la moarte.

Suntem noi dispuși astăzi să pășim pe același drum pe care a pășit El? Suntem pregătiți să murim pentru El? Suntem dispuși să ne dăruim lui Dumnezeu cu totul, să părăsim lumea cu toate pretențiile și lucrurile ei și să-L urmăm pe El?

Satana l-a făcut oferta, dar El a respins-o. Domnul Isus a fost ispitit, dar El a biruit pentru noi, El a rezistat tuturor ispitelor pentru tine și pentru mine. Pentru ce a ales El calea aceasta? Ca să ajungem și noi cu El, ca să fim adăugați turmei Sale. Dacă El a plătit un astfel de preț, cine suntem noi atunci, ca să nu-L acceptăm, când ne gândim la faptul că și așa nu avem nimic din lumea aceasta? Chiar dacă trăiți o sută de ani, la ce rezultat veți ajunge? Minte vă părăsește și ați fi numai o povară pentru alții, tremurând tot timpul. Și sfârșitul se apropie, căci noi suntem datori cu o moarte. Dar eu vă chem să veniți la El. Biruiți totul. Cum puteți face asta? Numai prin Cuvânt. **Tot ce spune Cuvântul să faceți, faceți. Umblați în smerenie. Trăiți și lucrați cu Domnul Isus.**

El a purtat totul pentru voi și pentru mine. El este pilda noastră, cum putem să biruim această generație rea, la fel cum a biruit El generația din timpul acela. Nu uitați, când a umblat pe pământ, era tot atâta necredință ca în oricare altă vreme. Dar pe El nu L-au putut opri cu nimic, nici atunci când L-au numit Belzebul, și nu Mesia. Ei L-au numit în tot felul, dar ei nu L-au putut opri din lucrare. El avea o singură dorință: să facă voia Tatălui, să țină Cuvântul. Cuvântul este Dumnezeu, numai acesta era gândul Său.

De multe ori suntem ispitiți să ne întoarcem înapoi. Mulți dintre voi sunteți încercați să vă întoarceți la denomiția religioasă de unde ați ieșit. Pentru că toată lumea întreabă: "Din care organizație faci parte?" "Cu ce fel de biserică ești în legătură?" Această încercare vine peste toți. Surorile noastre sunt încercate ca să se întoarcă și să se alieze cu restul organizației, pentru că aproape la toți, chiar și la pentecostali, femeile își taie părul și se îmbracă cum vor. Voi sunteți încercați ca să vă întoarceți și să fiți bine văzuți în generația aceasta rea.

În asta constă unul din marile păcate ale generației noastre în poporul lui Dumnezeu - că se fac una cu lumea, așa cum a spus-o Cuvântul pentru Biserica Laodicea. Bogați pământește, ei nu mai au nevoie de nimic, neștiind că ei sunt goi, orbi și săraci. În asta constă păcatul zilelor noastre. Dacă auziți cum vorbește Cuvântul împotriva acestor stări și vă alegeți calea cea dreaptă, atunci nu mai aveți vază în această lume. Veți fi încercați ca să vă întoarceți înapoi. Eu știu, voi îmi spuneți asta, că v-ați săturat de aceste lucruri, că vă pisez, că asta vă obosește. Pentru că revin în continuu la aceleași lucruri. Asta

și pe mine mă obosește, când văd cum faceți în continuare aceleași păcate, de care v-am făcut atenți.

Mi se spune: "Oprește-te cu asta!" Voi mă întrebați de ce subliniez asta de repetate ori. **Eu vă spun ca să încetați să le mai faceți.** Încerc să vă salvez viața prin Cuvânt. Și pe mine mă obosește asta. Îndreptați-vă purtarea, pentru că este păcat și nu este voie să faceți așa ceva! Dacă vom birui aceste lucruri, atunci să ne așteptăm să fim încercați de lucrurile acestei lumi. "*Cine iubește lucrurile din lumea aceasta, nu are dragostea lui Dumnezeu în el.*" Așa este scris.

Vreau să vă spun ceva înainte de încheiere. Există o răsplată pentru biruitori. Vreau să mai citesc din Apocalipsa 2:7: "*Cine are urechi să asculte ce zice Bisericii Duhul: Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.*"

Noi am vorbit până acum despre biruință. Cercetați-vă singuri în oglinda duhovnicească. Uitați-vă dacă ați biruit. Eu doresc să ascultați cu luare aminte ce a făgăduit Domnul în primul mesaj, prin îngerul Bisericii din Efes. Mulți dintre ei părăsiseră deja starea dintâi. "*Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții care este în raiul lui Dumnezeu.*" În versetul 11 citim făgăduința pentru biruitorii din Smirna: "*Cel ce va birui, nicidecum nu va fi vătămat de a doua moarte.*"

În versetul 17 citim ce făgăduință au primit cei din Pergam: "*Celui ce va birui, îi voi da să mănânce din mana ascunsă și-i voi da o piatră albă, și pe piatra aceasta este scris un nume nou, pe care nu-l știe nimeni, decât acela care-l primește.*"

În versetul 26 găsim făgăduința pentru biruitorii din Tiatira: "*Celui ce va birui și celui ce va păzi până la sfârșit lucrările Mele, îi voi da stăpânire peste neamuri. Le va cârmui cu un toiag de fier și le va zdrobi ca pe niște vase de lut, cum am primit și Eu putere de la Tatăl Meu. Și-i voi da luceafărul de dimineață*" Hristos va domni peste neamuri cu un toiag de fier, iar biruitorii din Biserică vor domni cu El.

În Apocalipsa 3:5 citim despre făgăduința dată biruitorilor din Sardes: "*Cel ce va birui, va fi îmbrăcat astfel cu haine albe. Nu-i voi șterge nicidecum numele din cartea vieții și voi mărturisi numele lui înaintea Tatălui Meu și înaintea îngerilor Lui.*"

Acum vom citi versetul 12 ca să vedem ce a fost făgăduit biruitorilor din Filadelfia: "*Pe cel ce va birui îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu, și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, noul Ierusalim, care are să se pogoare din*

cer de la Dumnezeu Meu, și Numele Meu cel nou."

Acum priviți ce este făgăduit biruitorilor ultimei epoci a bisericii - Laodicea. Toți biruitorii vor fi moștenitori a ceea ce le-a fost făgăduit în fiecare epocă. După ce am primit toate făgăduințele pentru biruitori, ca mana ascunsă sau numele cel nou etc. - fiți atenți ce a fost făgăduit pentru ultima epocă a Bisericii - Apocalipsa 3:21: "*Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.*"

Răsplata îi așteaptă pe biruitori. **leșiți din mocirla păcatului, cum iese nufărul la suprafața apei. Dacă este ceva în voi, înlăturați orice piedică și înghesuiți-vă la suprafață!** "Veți șede cu Mine pe tron." Voi știți că mama lui Iacov și Ioan a rugat pe Isus ca fiii ei să șadă unul la dreapta și celălalt la stânga Domnului. Prin asta se exprimă dorința unei mame pentru fiii ei. Dar Domnul Isus a răspuns: "Așa ceva este păstrat pentru aceia pentru care a fost pregătit de Tatăl Meu." Atunci încă nu era cazul să se facă astfel de împărțire. Fiecare va primi partea care este pregătită pentru el. Domnul va da tuturor biruitorilor locul lor și acelor ce vor fi cei mai apropiați, și asta după ce au biruit și au rezistat tuturor încercărilor. Biruitorii vor șede la dreapta și la stânga Domnului. Sămânța aleasă înainte de întemeierea lumii va fi acolo. Locul fiecăruia este pregătit, așa cum a fost făgăduit. Dar mai întâi va veni încercarea și biruința. Toți biruitorii își vor ocupa locul în Împărăția Sa, după ce vor fi biruit și rezistat tuturor încercărilor. Dacă vom suferi pentru Cuvântul Său, pentru Hristos, atunci vom domni împreună cu El, pentru că El este Cuvântul. Dacă vom suferi pentru El din pricina Cuvântului Său, atunci vom domni cu El conform Cuvântului Său. El este exemplul și pilda noastră. El a biruit moartea, iadul și boala și mormântul. El a biruit totul, a înviat și a dat daruri oamenilor.

Primii biruitori fost cei din Vechiul Testament. Ei au privit după El, dar ei au murit înainte. Dar când a venit El, nu i-a lăsat pe aceștia în urmă. Amin. Deci nu are nici o importanță dacă trăiți sau muriți. Nimic nu vă va putea opri. Ei au așteptat clipa venirii lui Mesia.

Și Iov aștepta clipa venirii Sale. El a spus: "*Știu că Răscumpărătorul meu este viu și că se va arăta la urmă pe pământ.*" El era un om drept și desăvârșit. El aducea jertfa sa. El făcea tot ce-i poruncise Dumnezeu, în frică și respect față de prooroci. Apoi a venit Satana ca să-l ispitească. Așa va veni el să vă ispitească și pe voi. Ce făcea însă Iov? El a rămas pe poziție. Chiar și soția lui a venit ca să-i spună: "*Lasă-te de Dumnezeu ca să mori, pentru că arăți așa de rău.*" Iov i-a răspuns: "*Tu vorbești ca o femeie neînțeleaptă.*"

Biblia nu spune că ea ar fi fost neînțeleaptă, dar ea a vorbit astfel. Iov a mai spus: "*Ce, primim de la Dumnezeu binele și să nu primim și răul? Domnul a dat, Domnul a luat. Bindecuvântat fie Numele Domnului.*" El a biruit. El a biruit cuvintele vecinilor și prietenilor săi, chiar și ceea ce spuneau membrii bisericii din care făcea parte. El a biruit cuvintele episcopului și ale cardinalului. El a biruit denumițiile și ceea ce aveau acestea de spus. El stătea acolo neprihănit în fața Cuvântului. Amin! Pe el l-a costat totul, chiar și copiii săi. El ședea acolo, în cenușă, plin de bube, scărpinându-se cu un ciob. El a biruit până s-a sfârșit timpul încercărilor, iar norii negri s-au împrăștiat.

El a privit toate lucrurile din jur și a spus: "Există o nădejde pentru pomul care moare, ca el să primească viață din nou." El a spus: "Sămânța cade în pământ și putrezește, dar va apărea din nou la viață. Dar ce se va întâmpla cu omul care-și dă duhul? Copiii lui vin, îi aduc ultimul omagiu, plâng după el, dar el nu mai aude nimic. El nu se va mai scula. Din ce cauză? Și eu sunt o sămânță care va fi pusă în pământ. Voi învia eu după ce voi fi pus acolo? O, acoperă-mă acolo în mormânt, păstrează-mă la un loc tainic, până ce va trece mânia Ta. Care va fi soarta mea la judecată?" El s-a gândit la toate aceste exemple. Și nu era în stare să-și explice aceste stări. "Acoperă-mă în mormânt, păstrează-mă la un loc tainic." Asta era dorința inimii lui. El dorea să știe cui să se adreseze și cine își va pune mâinile peste un om păcătos ca el și să mijlocească pentru el în fața lui Dumnezeu. "Eu știu că El este aici, dar cum pot să-L ajung?" Eu știu că cineva este aici. "O, de-aș putea să-L găesc și să bat la ușa Lui și să vorbesc cu El. O, de-aș găsi pe cineva care să cuprindă mâna mea și a lui Dumnezeu și să ne unească. Dacă L-aș găsi repede! O, unde se află El?"

Iov a căutat prin biserica lui, în organizația din care făcea parte, dar nu a găsit o astfel de persoană. Dar pe urmă s-au risipit norii și Iov l-a văzut venind. Ceva s-a întâmplat cu el. El a strigat: "*Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește!*" O astfel de Persoană s-a găsit și ne stă încă la dispoziție. Amin. "*Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește. Chiar dacă viermii îmi vor mânca trupul, eu totuși voi vedea pe Domnul în trupul meu, și-l voi privi cu ochii mei. El va sta la sfârșitul zilelor pe acest pământ.*"

În dimineața învierii când El a înviat din morți, iar mulți din sfinții Vechiului Testament au înviat, a fost și Iov printre ei, pentru că el așteptase clipa aceasta; din trupul lui poate rămăsese numai un pumn de țărână. El făcea parte din gloata aleșilor. El a înviat și a intrat împreună cu Avraam, Isaac, Iacov, Iov și s-a dus în oraș. Glorie! Amin. Ei așteptaseră clipa aceea toată viața lor.

Pentru cei ce privesc după a doua venire a lui Isus Hristos - cei ce vin la El și biruie lucrurile din lumea aceasta prin har, cei ce își închid ochii pentru orice din lumea aceasta și-i deschid numai pentru El și Cuvântul Lui - pentru ei va apărea El a doua oară în mărire. "Când trâmbița va răsună, morții în Hristos vor învia, iar cei ce vor fi în viață vor fi transformați într-o clipeală și împreună cu cei din morminte vor întâmpina pe Domnul în văzduh."

Indiferent dacă din trupul meu a mai rămas doar un pic de cenușă, sau dacă voi fi în viață când va veni El, asta nu are nici o importanță. Amin. Asta nu are nici o importanță, pentru că eu am primit descoperirea Lui și a lucrării Sale. Perdeaua s-a rupt, eu L-am văzut pe Cel ce a pus mâna Sa peste mine, un om păcătos, și m-a unit cu Dumnezeu cel Sfânt. El este împăcarea mea. El este Cuvântul pentru care eu lupt și lucrez.

La început era Cuvântul. El era Cuvântul. El mă reprezintă și mijlocește acolo pentru mine. Amin. Cât timp voi avea suflare în mine voi vesti aceasta oamenilor. El este învierea mea și viața mea. Toate în lumea aceasta nu sunt decât nisipuri mișcătoare. El i-a luat pe cei ce au privit după venirea Sa. La fel va proceda El și cu sfinții Noului Testament, cu cei ce au biruit totul: denominațiile, critica, păcatele cunoscute ale timpului acestuia, la fel și cei din epocile precedente ale bisericii. "Eu sunt bogat, eu nu am nevoie de nimic. Eu am pățit asta și asta, eu aparțin miresei etc." Dar ei nu știu că ei sunt orbi și goi.

Vedeți această epocă înșelătoare despre care am vorbit? Acum nu mai este ca în trecut, când sfinții erau decapitați. Cei ce aveau făgăduința de a primi ca răsplată o piatră albă, au murit ca martiri - au fost arși ca să ajungă la cununa biruinței. Dar acum trăim într-o epocă înșelătoare. Ei cred că posedă totul și spun: "Eu aparțin Bisericii. Eu sunt un om bun. Eu sunt o femeie bună. Eu fac asta și asta, nu trebuie să fac și asta." Dar aici este vorba despre biruință. Ce vor primi cei ce vor birui lucrurile acestei lumi? Ei vor fi răpiți și vor sta pe scaunul Lui de domnie. O, de ce să ne îngrijorăm despre ce va vorbi lumea! Ce preț putem pune pe vorbele oamenilor? Duhul cel puternic și Sfânt este în mijlocul nostru. Stâlpul de foc ne călăuzește și ne conduce. Cuvântul Lui este adevărat în fața noastră. Dragostea Lui este în inimile noastre. Lumea este în urma noastră. Noi am trecut de la moarte la viață. Lumea crede că noi am înnebunit.

Un poet spune:

"Trebuia să poarte El singur crucea, iar lumea întreagă e scutită.

Este o cruce pentru fiecare, este o cruce și pentru mine."

De 33 de ani sunt pe câmpul Evangheliei și,
"Vreau să port cu umilință această cruce, până când voi pași dincolo." Chiar
dacă frații mei mă vor refuza și respinge, eu voi sta numai pe acest Cuvânt.
"Predat voi purta această cruce, până când voi trece pragul vieții.
Voi fi luat cu sfinții în răpire, să primesc cununa vieții."

Pentru aceasta ne luptăm cu toții. Asta vrem să obținem. Aceasta este
nădejdea și ruga noastră. Noi nu avem alte gânduri, ci numai gândul orientat
spre Domnul Isus Hristos. Noi stăm numai pe neprihănirea Lui, în adevărul
Cuvântului Său. *"Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi."* Cuvântul se
adeverește și acum.

Cum putem noi să biruim? Luând Cuvântul, crezând făgăduința și umblând în
smerenie. O, când va suna trâmbița, chiar dacă aș fi îngropat în mare, tot voi fi
înviat în acea zi și mă voi duce acasă. Până atunci voi lupta, voi purta crucea
și nu mă voi lua după oameni, ci voi privi spre Golgota, pentru că El este pilda
mea. El ne-a arătat cum să procedăm și exemplul Lui noi vrem să-l urmăm cu
bucurie, zi de zi. Un poet spunea : "Eu urmez pe Isus pas cu pas în drumul
meu." Nu vreți să faceți la fel? Când mă gândesc la faptul de a-L urma pe El,
pas cu pas în viață...

Să ne rugăm:

Doamne Isuse, noi am stat mult timp aici. Am luat Cuvântul Tău și am încercat
să-i sfătuiesc pe oameni cum să biruie. Tu nu doar ne-ai spus cum trebuie să
procedăm, ci ne-ai dat în același timp pilda Ta. Tu ne-ai călăuzit și ne-ai arătat
cum să procedăm: să primim Cuvântul în inimă, să-L ținem în orice încercare
și să răspundem cu "Este scris." Să umblăm în smerenie, ca să putem birui
prin Tine, prin puterea Ta care l-a biruit pe dușman. Singurul lucru care ne-a
mai rămas este să umblăm smeriți și în credință. Atunci actul nostru de
legitimare va fi Duhul Sfânt și Satan va trebui să se îndepărteze.

Aici sunt batiste, care vor fi puse peste bolnavi. Ei au necazuri, Doamne. Ei au
citit în Cuvântul acesta fără greșală, că oamenii au luat de pe trupul lui Pavel
șorțuri care, punându-se peste bolnavii de atunci, au făcut ca duhurile
necurate să iasă din ei și s-au făcut minuni și semne prin puterea Ta. Tu ești și
astăzi același, Doamne Isuse. Pavel a predicat acest Cuvânt și l-a scris.
Același Cuvânt pe care și noi vrem să-l urmăm. El a luat și a prezentat
exemplele de acolo. Tot Vechiul Testament este o reflectare pentru Noul
Testament

O, Doamne, noi vrem să urmăm acest exemplu. Doamne, noi
recunoaștem ceea ce ai făcut pentru noi. Tu ai înviat pe sfinții din Vechiul
Testament, luându-i cu Tine, Doamne, și noi credem că vom fi acolo, când

trâmbița va răsuna. Noi credem că Mireasa va fi luată într-o zi și se va uni cu gloata aceea de atunci. Vom lua parte împreună la nuntă, la nunta mielului în mărire. El ne așteaptă. Noi ne rugăm ca harul și bunătatea Ta să fie cu noi.

Doamne, aici este vorba de biruința noastră. Noi cerem și vrem să fim biruitori. Tu ai biruit lumea. Acum, eu Te rog ca să lucrezi în noi, pentru ca fiecare să se lase de păcat și să se elibereze de orice îl înconjoară ca să putem alerga cu stăruință și răbdare în această alergare la care ne-ai chemat. Tată ceresc, apostolul Pavel a scris în Evrei 12 să ne eliberăm de tot ce ne ține legați: *"Întăriți-vă dar mâinile obosite și genunchii slăbănogiți. Croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat."* Aceasta a spus el, după ce a enumerat toate pildele din capitolul 11, unde ne-a vorbit despre înaintașii noștri, despre cei ce nu au fost căldicei, ci au luptat în primele rânduri. Ei sunt pomeniți ca exemple. Apoi el a mai spus în versetul 1 și 2: *"Și noi, dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea. Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus."* El este exemplul nostru. Și noi privim astăzi spre El, Cu capetele plecate, noi vrem să ne cercetăm azi foarte bine. Faceți lucrul acesta și fiți sinceri. Depinde dacă vă veți cerceta cu sinceritate. Fiți în rugăciune în timp ce faceți acest lucru și spuneți: "Cercetează-mă, Doamne. Mai este ceva rău în mine? Dacă da, atunci Doamne, eu depun totul. Doamne, locul acesta pe care mă aplec îl socotesc a fi altarul Tău. Eu mă pun acum pe el și chiar dacă voi pleca de aici, totuși voi rămâne pe altar. Puterea sângelui Tău va mistui totul. Eu vreau să fiu un biruitor. Doamne, este ceva în mine cu care nu am terminat încă. Eu vreau să-l birui astăzi. Prin Tine pot și asta. Așa am auzit din Cuvântul Tău. Acum depun totul în fața Ta. Doamne, eu vreau să fac asta, în timp ce treci azi pe lângă mine, în locul acesta. Eu știu că vei arunca totul în marea uitării. Niciodată nu Te vei mai gândi la ele pentru că au fost dizolvate de înălătorul lui Dumnezeu. Acum recunosc aceasta și cer în același timp milă și îndurare de la Tine."

Cu capetele plecate, cu ochii închiși și mișcând aceste lucruri în inima noastră - pentru că aceasta este intrarea spre suflet. Este ceva în voi ce trebuie și vreți să înlăturați? Este ceva în voi ce trebuie să biruiți astăzi? Voi ați tot încercat, dar astăzi vreți să vă opriți cu încercările. Astăzi vreți doar să luați în primire tot ce a făcut El. Pot să vă rog să ridicați mâinile în timp ce spuneți Domnului: "Doamne, eu vreau să biruiesc asta și nu pot singur. Asta și asta îmi creează greutate."

Doamne Isuse, Tu vezi aceste mâini ridicate. Ca slujitor al Tău, eu stau aici între cei vii și cei morți. Eu condamn orice lucru care m-ar opri pe mine și pe acești oameni și mă rog în Numele Domnului Isus Hristos să lăsăm totul pe altarul lui Dumnezeu și să plecăm de aici biruitori. Dacă surorile noastre nu au primit încă harul acesta, Te rog dăruiește-le acum partea lor, Doamne. Dacă frații noștri nu au luat în primire harul acesta, Doamne, dăruiește-le tuturor acum. Fie ca mamele să fie smerite și nu arogante. Mamelor, nu fiți arogante față de copiii voștri, ci fiți un exemplu pentru ei, ca un predicator. Viața voastră să fie un exemplu. Băraților, fiți un exemplu pentru soțiile voastre, pentru că voi sunteți capul familiei. Mamă, dacă ai încercat să comanzi pe soțul tău, cu siguranță nu vei mai repeta acest lucru. Dacă tu, bărbate, ai folosit-o pe ea ca pe o cârpă de șters, nici tu nu vei mai face acest lucru. Ea este un ajutor pentru soț. Dăruiește-ne aceasta, Doamne! Toate aceste lucruri care ne înfășoară, Doamne, să fie luate astăzi de la noi, în Numele lui Isus Hristos! Tată ceresc, noi ne dăruim pe noi, ne predăm Ție pentru restul zilelor noastre, știind că vom ajunge odată la capătul drumului și asta cât de curând Așa că noi ne folosim de acest prilej ca să venim la Tine, Doamne, căci am fost chemați să venim. Îți mulțumim pentru că ne-ai chemat la asta cu cuvintele: *"Aruncați asupra Lui toate îngrijorările voastre căci El însuși îngrijește de voi."* Eu știu că Tu te îngrijești de noi, Doamne. Noi am fost scumpi pentru Tine, de aceea ai murit pentru noi. Deci noi putem veni la Tine și să primim har, pentru că ai murit pentru asta.

Sfințește-ne, Doamne, umple-ne din nou cu Duhul Tău cel Sfânt, ca El să domnească în inimile noastre și noi să umblăm prin credință, ca să putem uita acele lucruri din trecutul nostru și murdăria în care am trăit odată. Noi vrem să ne aruncăm înainte spre premiul chemării cerești, pentru ca lumina și smerenia noastră să poată lumina și să se poată spune despre noi: "Acesta este, cu adevărat, un creștin. Acest bărbat, această femeie, cu adevărat sunt predați lui Dumnezeu. Ei sunt atât de buni și de drăguți cu noi. Tot timpul cu inima deschisă și plini de înțelegere." Dă-ne aceasta, Tată. Să fiu o sare bună pentru lume, ca ei să primească o sete după adevărul lui Dumnezeu. Ajută-ne, Tată, să putem birui îngrijorările vieții acesteia, în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

"Unde El ne călăuzește, vreau să-L urmez." El vă cheamă afară din toate. Dacă vreți asta cu adevărat, închideți ochii dvs. și cântați cu mine:

"Unde El ne călăuzește, vreau să-L urmez, eu mă duc cu El peste tot." Doamne, de acum înainte vreau să Te urmez. Eu primesc și cred totul. Gândiți-vă că viața voastră vorbește mai bine decât gura voastră. Viața

voastră va demonstra oamenilor mai mult decât le-ați putea voi spune. Umblați cu El pretutindeni. Predați-vă Lui cu toată sinceritatea inimii voastre. Ce s-ar întâmpla dacă aceasta ar fi ultima dată când vă este permis să vă rugați? Poate pentru unii este chiar așa. Fiți siguri, cu adevărat siguri. Gândiți-vă că într-o zi ușa se va închide și atunci totul se va termina. Cereți acum și veți primi. Gândiți-vă la toate splendorile pe care vi le-a pus El în față. Spuneți: "Eu cred, Doamne, eu cred. Eu cred că Tu ai biruit pentru mine. Eu umblu cu Tine, Doamne. Eu vreau să fiu aproape de Tine. Unde ești Tu, acolo vreau să fiu și eu."

Tată, ni s-a spus că vom fi luați la Tine sus și vom fi veșnic cu Tine. Acum privim totul numai ca prin întuneric, așa în fugă, chiar când umblăm cu El și El este cu noi. Dar atunci Îl vom vedea. Ce minunat este să știi că El este în mijlocul nostru! Cum va fi când vom fi pentru totdeauna cu El?

Aici noi umblăm și după lucrul nostru, fie la cumpărături, la vânătoare sau la pescuit sau la orice ne place, dar când se deschid ușile adunării, o, noi vrem să ne întâlnim cu Domnul nostru! Acesta este lucrul cel mai prețios. Tu ne-ai făgăduit că vom fi în veci cu Tine și că vom ședea pe scaunul de domnie în veci. O, Doamne, smeriți, cu capetele plecate, noi primim acest lucru în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Credeți voi că puteți pleca de aici și să lăsați toată povara în urma voastră? Și că voi stați deasupra tuturor lucrurilor, umili pe calea Domnului? Dacă este așa, atunci ridicați-vă mâinile și spuneți: "Prin harul lui Dumnezeu eu biruiesc toate încercările. Eu nu voi mai lupta cu propria-mi putere. Eu voi cuprinde mâna Lui și voi înainta." Voi spuneți: "Eu am luptat, frate Branham. Am încercat să mă las de fumat, să nu-mi mai tai părul. Eu am încercat totul. Eu m-am forțat așa de tare, frate Branham, și totuși eu nu pot." Să nu mai încercați. Cuprindeți mâna Lui și spuneți: "Tată, ajută-mă Tu la asta. Aici este mâna mea, primește-o, Doamne. Eu sunt pregătit să merg înainte, privind spre Tine."

Numai astfel veți reuși. El vă va îmbrăca ca pe niște copii adevărați ai lui Dumnezeu. Veți deveni niște creștini adevărați. Dumnezeu vă iubește și este cu voi. Voi sunteți copiii mei prin Evanghelie. Voi sunteți proprietatea Lui răscumpărată. Amin!

